

Dag van de klant in Puurs

Jan Stel

Puurs was heel verassend voor mij als Groninger, wonend in Lanaken en werkend in Maastricht, toen ik er 25 jaar geleden kwam wonen. Verleid door het charmante taalgebruik van de gemiddelde Vlaming en vlotjes bezweken voor de charmes van mijn Vlaamse vrouw, ben ik daar beland. In afwachting van de steeds weer uitgestelde oplevering van ons nieuwe huis in Ruisbroek, woonden we op een superklein, duur appartementje in Kalfort. Dat is een deelgemeente van Puurs.

Kalfort is wereldberoemd, vanwege de jaarlijkse Maria-ommegang, waar ik nog nooit van had gehoord. Ik keek mijn ogen uit. Maria ‘wandelde’ gedragen door stoere mannen, door het dorp. Een paar dagen later volgden de schapen vrolijk het parkoers. Enkele jaren later herkende ik de mannen van mijn kookclub in Eikevliet onder de honderden deelnemers. De deelname aan die kookclub was een aantrekkelijk onderdeel van de door mijzelf bedachte inburgeringscursus. Ze leerden me naast koken, vele Vlaamse uitdrukkingen en lekker een gezellig eten. En zo werd een Groninger dan toch eindelijk een echte Bourgondiër.

Dag van de Klant

De al dan niet geslaagde inburgeringscursus heb ik al lang achter me gelaten. Maar herinneringen blijven. Eén van de nieuwe gebruiken waar ik al snel kennis mee maakte was, naast PUKEMA, de *Dag van de Klant*. Daar had ik nog nooit van gehoord. Vanuit Ruisbroek gingen we regelmatig inkopen doen in Puurs. Op een keer was ik op de beroemde *Dag van de Klant*, op de fiets gesprongen om een paar pistoletjes in Puurs te halen bij de bakker, waar we regelmatig samen kwamen. Tja, maar dat bleek een vergissing. Twee pistoletjes waren onvoldoende om het impressionante geschenk van die Dag in vervulling te laten gaan. Ik kreeg gewoon niets van de niet zo vriendelijke Vlaamse dame! Mijn zelf bedachte inburgeringscursus liep een boeiende deuk op.

“ Twee pistoletjes waren niet voldoende voor een Hollandse klant “

We wonen nu ruim 8 jaar in het centrum van Puurs. We kopen zoveel mogelijk lokaal. Dat is handig en je zorgt er zo voor dat de middenstand blijft bestaan. Het is gezellig winkelen in Puurs. De gemeente doet er alles aan om het winkelgebied levendig en aantrekkelijk te houden. Dat lukt heel goed dankzij een goede samenwerking met de plaatselijke UNIZO-afdeling. Regelmatig zijn er acties, waarbij de bevolking wordt verrast op één bloem, enz. Je moet dan, wat waarschijnlijk de bedoeling is, heel wat winkels aflopen om er een schraal boeketje van te maken. En dan zijn er de verlotingen.

De decembermaand betekent voor de Puursenaren dat je een pen bij je moet hebben om de stortvloed aan lotjes met aantrekkelijke prijzen, in te vullen. Bijna elke winkel (uitzonderingen zijn er zelfs hier) of marktkramer schenkt je een kans op een winnend lot. Tot nu toe heeft het lot anders beslist. Een paar jaar geleden won zowaar een Bornemnaar een hoofdprijs! Maar een Groninger....

Het 'Dag van de Klant'-principe

Voor de lokale ondernemer is dit een bijzondere dag, waar men het hele jaar verlangend naar uitkijkt. Het valt immers niet mee om elk jaar maar weer een leuk cadeautje te verzinnen voor jouw klanten. Je kunt het volgens mij vergelijken met Moeder- of Vaderdag, waarbij jij je als kind suf zit te denken welk presentje je nu weer aan je moeder of vader, die vol spanning afwachten, zult geven. Dat is bij onze winkeliers en hun nietsvermoedende trouwe klanten, uiteraard niet anders.

Ik moet echter bekennen dat die creativiteit van de meeste Puurse middenstanders gewoon zoek is. Bij de groenteboer zijn het steevast drie appels. De vlakbij gelegen bakker strooit met cakejes of koekjes. En onze beenhouwer heeft stapels doosjes met zijn overheerlijke filet American naast de kassa liggen. Waarom komen ze niet op het idee dat eens geheel anders te doen door hun standaard cadeautjes onderling uit te wisselen. Ik zou me rot lachen als ik bij onze zeer gewaardeerde beenhouwer Stefaan, ineens drie appels kreeg!

De terrasjes op het Dorpshart werden druk bezocht. © Auteur.

Als kind zeg je met zo'n cadeautjes eigenlijk tegen je ouders dat je ze graag ziet. Of je bezwijkt weer onder de verplichte cadeautje-stress en koopt dan toch maar weer een mooie doos pralines bij jouw lokale praline-shop. Als klant kun je natuurlijk niet verwachten dat de Puurse middenstander, ook al hangt zijn of haar inkomen af van jouw klandizie, op die Dag ineens tegen je zegt: 'ik zie je graag' of je zomaar een dikke Dag van de Klant-knuffel geeft.

“ Ik zou me rot lachen als ik bij onze zeer gewaardeerde beenhouwer Stefaan, ineens drie appels kreeg! “

Evenals bij Moederdag zijn er wel degelijk regels bij de *Dag van de Klant*. Gezien de naam van die Dag én om het beeld dat de gemiddelde Vlaming heeft van een Hollander te bevestigen, opperde ik thuis het idee om dit jaar alleen maar even 'onze' winkels te bezoeken om het cadeautje op te halen. Mijn briljante idee stuitte thuis op misbaar en verzet. De kern ervan was: 'dat doe je hier niet!' Ik heb dit opgezocht door me te verdiepen in de geschiedenis van dit boeiende verschijnsel. En het klopt. De middenstand zou de middenstand niet zijn: je moet zelfs op deze hoogtij *Dag voor de Klant* eerst jouw (weekend)boodschappen doen en afrekenen. Pas daarna krijg je als niets vermoedende klant een cadeau als dank dat je alweer een heel jaar een klant was.

Hoe verzin je zo iets?

Het korte antwoord op deze vraag is: **concurrentie** van de supermarkt en later gevolgd door die van de e-commerce die een stortvloed van pakjes over ons uitstort. Sinterklaas kan hier niet tegen op. Vanwege de angst voor de concurrentie van de grote supermarkten in koopcentra buiten de het dorp, lanceerde de toenmalige Vlaamse middenstandsorganisatie NCMV dit ruimhartige initiatief. Het doel ervan was om de persoonlijke service van de lokale winkeliers te etaleren. Het is niet alleen een charmant maar ook een geslaagd idee. Maar toch verdwijnen de kleine winkeliers nog steeds uit de dorpen, evenals de bushaltes en treinverbindingen. Dat is nu eenmaal de prijs van de 'vooruitgang'.

Door de ontkerkelijking reorganiseert de NCMW zich in 2000, tot UNIZO, de Unie van Zelfstandige Ondernemers. De 'C' van Christelijk en de verouderde term 'middenstand' verdwijnen. Het gaat nu over kmo's, zelfstandigen en vrije beroepen. Ik weet overigens niet of er ooit ergens een apotheker was die zijn klant op die Dag drie aspirientjes cadeau gaf. Overigens bestaat er geen *Dag voor de Patiënt*. Er is wel een Vlaamse *Dag van de Patiëntenvereniging* op 30 januari, een *Europese Dag van de Rechten van de Patiënt* op 18 april en op 17 september zelfs een *Wereldpatiëntveiligheidsdag*. Als patiënt ben je dus nooit een koning, zoals je dat als klant (soms nog) wel een beetje bent.

“ Het viel me op dat veel kinderen benieuwd waren naar hun toekomst. Zou dat komen van onze klimaatcrisis, waarin onze overheden roekeloze steken laten vallen? “

Met het ontstaan van de internationale e-commerce (de grote onduurzame pakjesschuivers van deze tijd) is een nieuw tijdperk aangebroken. Het antwoord van op dit pakjes geweld is, sinds 2017, het *Weekend van de Klant*. Die wordt op het Belgische niveau georganiseerd. Het is de vraag of deze gezamenlijke promotie veel winst oplevert voor die klant. In de plaatselijke Delhaize moest je tenminste €10,00 besteden om in aanmerking te komen voor een prachtige theedoek van pakweg 25 cent. Ik zat daar onder en kreeg weer een kaartje voor de nostalgische draaimolen.

De eenzaamheid van de Hoogstraat werd op zondag doorbroken door een vrolijk optreden van de Mini-fanfare X-Large (links). Op het Dorpsplein (rechts) stonden er lange rijen bij de waarzegster. Vooral kinderen waren bezorgd over hun toekomst in onze klimaatcrisis. © Auteur.

Het Weekend was een dag

Op zaterdag was het heel gezellig in ons dorp. Verschillende winkeliers hadden feestelijke ballonnen voor hun deur gezet om je op deze speciale dag welkom te heten. De Hoogstraat met onze groenteboer en bakker zag er feestelijk uit. Onze beenhouwer had zelfs een feestelijke rode loper uitgelegd! Op het Dorpsplein waren alle terrassen bezet en de draaimolen draaide zijn rondjes. Een vrolijke zon bescheen het geheel. Dankzij onze klimaatcrisis leek het wel zomer!

Op een eenzame hoogte stond op dit *Weekend van de klant* de schitterende kledingwinkel *Kompact* aan de W. de Vochtstraat vlakbij het station van Puurs. Een bijzondere winkel van 'Belgische kwaliteit, stijl en merken en een (bijna altijd) perfecte pasvorm'. Dat laatste ligt echter niet aan de deskundige en vriendelijke bediening, wat in Puurs regelmatig tot een hoge standaard is verheven, maar aan de

natuur en goesting. Je hebt nu eenmaal mensen van verschillende formaten. Het is ook een gezellige 'winkel van bubbels en babbels'. Lin, mijn vrouw, kocht er een mooie ring en kreeg een met zorg verpakte doos cadeau: *Guylian. The original seashells!* Amai, wat een blijk van waardering!

Op zondagmiddag waren alle winkels dicht. De Puurse middenstand houdt van zijn rust. In de uitgestorven Hoogstraat kwam ik de Mini-fanfare X-Large tegen die hun uiterste best deden de boel wat op te vrolijken. Maar de terrasjes zaten weer vol. Voor de waarzegster stond, in deze onzeker tijden, een lange rij. Het viel me op dat veel kinderen benieuwd waren naar hun toekomst. Zou dat komen van onze klimaatcrisis, waarin onze overheden grote en roekeloze steken laten vallen?

JHS/10-10-2026 1550 woorden